

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ 34^ο
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 268

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΙΟΥΝΙΟΣ 2022
ΚΕΡΑΣΙΝΟΣ 2022

Η Εύξεινος Λέσχη ήταν και στις Αιγές

Το μεσημέρι της 22ας Μαΐου 2022 το χορευτικό της λέσχης παρουσίασε πολεμικούς χορούς στα προ εγκαίνια του νέου μουσείου των Αιγών. Οι χοροί πυρρίχιος και τα μαχαίρια συγκλόνισαν τους παρευρισκόμενους, που αποδόθηκαν με μοναδικό τρόπο από τους χορευτές παρά τους 33 βαθμούς κελσίου που επικρατούσαν στην περιοχή. Συγχαρητήρια σε όλη την ομάδα και εις ανώτερα.

Οι εκδηλώσεις Μνήμης της Γενοκτονίας κορυφώθηκαν την Κυριακή 22 Μαΐου 2022

Ξεκινώντας από τις αρχές Μαΐου 2022 πραγματοποιήσαμε τις παρακάτω εκδηλώσεις-δράσεις:

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ ΜΑΪΟΥ

Παρουσιάσαμε το βιντεοπαιχνίδι Μνήμη Πόντου (Pontus memory), που αποτελούσε ένα όραμα για όλους τους ποντίους όπου θα εξερευνούμε τη γεωγραφική περιοχή του Πόντου και θα εμπλουτίζουμε συνεχώς τις γνώσεις μας.

Συνέχεια στην 6η σελίδα

Ο Πόντος στην μυθολογία

Σήμερα, στη λέξη Γενοκτονία η σκέψη μας αυτόματα πηγαίνει στα δύο τραγικά γεγονότα του αιώνα μας, τη Γενοκτονία των Αρμενίων το 1915 από τους Νεότουρκους και τη Γενοκτονία των Εβραίων και των σλαβικών λαών το 1940-44 από τους Γερμανούς.

Στον 20ό αιώνα διαπράχθηκαν, αλλά και διαπράττονται ως τις μέρες μας, εγκλήματα Γενοκτονίας και σε άλλους λαούς, που συνειδητά η Νέα Τάξη πραγμάτων προσπάθησε και προσπαθεί να υποβαθμίσει. Ένας από αυτούς τους λαούς, που έχει υποστεί όλες τις μορφές και τις μεθόδους γενοκτονίας και συγκεκριμένα από το ίδιο στρατοκρατικό καθεστώς που είναι υπεύθυνο για το ολοκαύτωμα του αρμενικού λαού, τον αφανισμό της κουρδικής εθνότητας τη συρρίκνωση των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης, Ίμβρου και Τενέδου και τη διχοτόμηση της Κύπρου, είναι και ο ελληνισμός του Πόντου.

Συνέχεια στην 3η σελίδα

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΓΗ ΗΡΩΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Συμπληρώνονται τέσσερα χρόνια από τον Ιούνιο του 2018 τότε που στη Βέροια αλλά και σε όλη την Ελλάδα ο ελληνικός λαός βροντοφώναξε ΟΧΙ στην προδοτική συμφωνία των Πρεσπών. Δυστυχώς οι τότε κυβερνώντες παρέδωσαν τα ιερά ονόματα, γλώσσα και εθνότητα σε έναν λαό που δεν τα δικαιούται.

Ο σημερινός Πρωθυπουργός όμως προεκλογικά ανακοίνωσε: «Θα μπορούσαμε και εμείς με μεγάλη ευκολία να είχαμε υπογράψει μία τέτοια συμφωνία στο Βουκουρέστι. Ο Κώστας Καραμανλής, όμως, είχε το θάρρος να πει όχι στις πιέσεις που του ασκήθηκαν. Η καρδιά της Μακεδονίας είναι εδώ, είναι ελληνική. Η Μακεδονία είναι Βεργίνα, είναι Μέγας Αλέξανδρος, όταν μιλάμε για τη Μακεδονία είναι η Μακεδονία που μεγαλώσαμε».

Συνέχεια στην 2η σελίδα

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΥΣΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

www.elverias.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΕΥΣΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Λάμπ. Πορφύρα 1- Πανόραμα Βέροιας
Τηλ: 2331072060 - Fax: 2331028356
Βέροια - Τ.Κ. 59132
Email: info@elverias.gr

Ιδρυτής
+ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ε.Α. ΒΕΡΟΙΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΠΟΥΡΤΙΔΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΜΑΡΙΑ ΣΑΛΟΝΙΚΙΔΟΥ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΕΥΣΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΡΑΜΑΝΙΔΗΣ Ν. & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΝΕΑ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ
ΤΗΛ. 23310 90339 - 90234

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ
Λ. Πορφύρα 1
591 32 - ΒΕΡΟΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
Κωδικός 1000001

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ Ε.Α. ΒΕΡΟΙΑΣ

Λειτουργεί καθημερινά πλην
Παρασκευής και Σαββάτου
από τις 17:00 έως τις 21:00.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

e-pontos.gr
pontostv.gr
verianet.gr
inveria.gr
alexandriamou.gr
24oresimathia.gr
pliroforiodotis.gr
laikoyra.gr
faretra.info
veriamou.blogspot.com
βεροιώτης.gr
alexandreia-gidas.gr
imathia-live.blogspot.com
blogspotanthemia.com
amosimathia.blogspot.com
idisi-gr.blogspot.gr
arive.gr
efxinospontos.gr

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

03-05-2022

Συνδιοργάνωση με το Σύλλογο Ποντίων
Μακροχωρίου της παράσταση "Ρίζα και Κλαδί" στο
Χώρο Τεχνών του Δήμου Βέροιας.

21-05-2022

Συνδιοργάνωση με την "Ένωση Πολιτών Ημαθίας" στο
θεατράκι της Αγίας Παρασκευής με θέμα τη
γενοκτονία και ομιλητή τον κ. Σάββα Καλεντερίδη.

31-05-2022

Παρουσίαση από το χορευτικό πολεμικών χορών στη
Νεκρόπολη της Βεργίνας, στα εγκαίνια του νέου
μουσείου των Αιγών.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΓΗ ΗΡΩΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Έφυγαν οι τότε κυβερνώντες και η νυν κυβέρνηση
που προεκλογικά τους χαρακτήριζε μειοδότες αλλά
και πάνω στο "Μακεδονικό ζήτημα" είχε στηρίξει την
προεκλογική της εκστρατεία τώρα την υιοθετεί,
τηρώντας ακόμα σιγή ιχθύος και ξεχνώντας τις
δεσμεύσεις της απέναντι στους Έλληνες.

Υπενθυμίζουμε ότι η Μακεδονία είναι κοιτίδα του
ελληνισμού και αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της
εθνικής μας ταυτότητας. Η συμφωνία των Πρεσπών
είναι σε βάρος μόνο των εθνικών μας συμφερόντων και
επιχειρεί με βάρβαρο και αυταρχικό τρόπο να μας
στερήσει το δικαίωμα στην ιστορική μας συνέχεια.

Ο ωραίος και πατριωτικός αγώνας θα συνεχισθεί
μέχρι την τελική δικαίωση και υπενθυμίζουμε σε
όλους ότι το να "λύνουμε" ένα δήθεν πρόβλημα με τις
συνεχείς υποχωρήσεις και παραχωρήσεις της Ελλάδας
δημιουργούμε τεράστια προβλήματα στις επερχόμενες
γενιές και στην πατρίδα μας. Δεν ξεχνάμε όλες τις
υποσχέσεις που δεν τηρήθηκαν και θα πράξουμε οι
Μακεδόνες αλλά και όλοι οι Έλληνες τα δέοντα σε κάθε
περίπτωση.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΟΠΟΙΟΣ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ" ΣΕ
ΕΝΤΥΠΗ ΜΟΡΦΗ ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΕΙ ΜΕ
ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ 2331090339.

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΚΑΘΕ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ 4€

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 2022

Ουδέν

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ ΤΟΥ 2017

ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΕΑΣ ΦΟΥΣΤΡΟΝ (ΟΜΕΛΕΤΑ)

ΥΛΙΚΑ

ΔΟΣΟΛΟΓΙΑ:

- 4 αυγά
- λίγο βούτυρο
- 1 ποτήρι γάλα
- 1 κομμάτι φέτα
- αλάτι, πιπέρι και ρίγανη

ΣΥΝΤΑΓΗ:

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ:

- Σε ένα μπολ σπάμε τα αυγά ένα-ένα, για να τα ελέγχουμε.
- Τα χτυπάμε με τον αναδευτήρα και προσθέτουμε το γάλα, αλάτι, πιπέρι, ρίγανη.
- Τρίβουμε τη φέτα μέσα στο μπολ. Αν θέλουμε μπορούμε να προσθέσουμε περισσότερο τυρί ανάλογα με τα γούστα μας.
- Τηγανίζουμε την ομελέτα σε λίγο βούτυρο και την αερβίρουμε.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ

- Όποιος θέλει μπορεί να προσθέσει στην ομελέτα πατάτες τηγανητές
- Κανέλα, μοσχοκάρυδο, πιπέρι, κρόκος... Τα μπαχαρικά δίνουν μοναδικό άρωμα και γεύση στο φαγητό. Οι έρευνες, όμως, αποδεικνύουν ότι προσφέρουν και σημαντικά οφέλη στην υγεία μας. Τα συστατικά τους φαίνεται ότι μας παρέχουν προστασία από το διαβήτη, τα καρδιαγγειακά νοσήματα, το εγκεφαλικό, αλλά και πολλές μορφές καρκίνου.

Όσιος Πέτρος ο Ησυχαστής

Ήσυχως βίου το πέλαγος άνυσας,
Πρὸς ήσύχιον Πέτρε λιμένα φθάνεις.

Ο Όσιος Πέτρος ο Ησυχαστής καταγόταν από τα μέρη του Ευξείνου Πόντου και από μικρός διακρινόταν για τη θερμή ευσέβεια του και την τέλεια αφοσίωσή του στα πνευματικά αγαθά.

Σε ηλικία επτά ετών, πήγε στη Γαλατία και στην συνέχεια στην Παλαιστίνη, όπου η πίστη του θερμάνθηκε ακόμα περισσότερο και κατέληξε στην Αντιόχεια, όπου ασκήτευε στα βουνά της, δοξασμένα από τόσους μεγάλους αθλητές και διδασκάλους του Χριστιανισμού.

Η πνευματική του καρποφορία δεν άργησε να διαδοθεί και πλήθος λαού ερχόταν σ' αυτόν, αποκομίζοντας πολύτιμες συμβουλές και παρηγοριά στα δυσκολοθεράπευτα τραύματα της ψυχής. Για την μεγάλη του αρετή, έλαβε από τον Θεό το χάρισμα να έχει εξουσία κατά των δαιμόνων. Έτσι ελευθέρωσε από τα δαιμόνια κάποιον άνθρωπο που ονομαζόταν Δανιήλ, τον οποίο στην συνέχεια αφού τον κατήχησε, τον έκαμε συν ασκητή του.

Απεβίωσε ειρηνικά σε ηλικία 95 (ή κατά άλλους 99) χρονών. Εορτάζει στις 25 Νοεμβρίου εκάστου έτους.

ΠΗΓΗ: Ορθόδοξος Συναξαριστής

Ο Πόντος στην μυθολογία

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Η Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, σε αντίθεση με των Αρμενίων, επισκιάστηκε είτε από τον όγκο των τραγικών περιπτώσεων του αρμενικού λαού, επειδή συνέπεσε χρονικά, είτε γιατί αποσιωπήθηκε από κυβερνητικές και διπλωματικές επιταγές στο όνομα κάποιων διακρατικών συμφωνιών και συμφερόντων. Το γενοκτονικό σχέδιο των Νεοτούρκων απέβλεπε στην πρώτη φάση στον αφανισμό όλων των χριστιανικών εθνοτήτων και στη δεύτερη στην τουρκοποίηση των μουσουλμανικών εθνοτήτων.

«Οι Νεότουρκοι», έγραφε ο F. Sartiaux, «αποκάλυψαν το μεγαλειώδες σχέδιό τους, την εξόντωση δηλαδή όλων των ιθαγενών Χριστιανών της Μικράς Ασίας».

Ποτέ, σε καμιά περίοδο της ιστορίας, κανένα πιο διαβολικό σχέδιο δεν είχε στοιχειώσει τη φαντασία του ανθρώπου.

Η «ερυθρά» σφαγή ολοκληρώθηκε από ένα σύστημα που λέγεται «λευκή» σφαγή. Πρόκειται για την αργή εξόντωση από την κακομεταχείριση, τις εκτοπίσεις, το κρύο, την παρατεταμένη στέρηση νερού και τροφής, τον αποκλεισμό σε μπουντρούμια, τόσο μικρά, που να μη χωράς όρθιος. Ο φανατισμός και η κτηνωδία του Ερμέρ, η πιο ψυχρή, μα κυνική φαντασία του Ταλαάτ αγαλλίασαν μ' αυτή την τρομερή επιπόνηση. Μπορούσαν να ισχυριστούν πως τις εκτοπίσεις τις απαιτούσαν οι στρατιωτικές ανάγκες και πως τα χέρια τους δεν είχαν λερωθεί με αίμα, γιατί οι χριστιανοί πέθαιναν μόνοι τους στο δρόμο!

Σύμφωνα με τις εκθέσεις του Γερμανού πρεσβευτή στην Κωνσταντινούπολη Μέττερνιχ, οι Νεότουρκοι προσπαθούσαν να δικαιολογήσουν τις εκτοπίσεις των Ελλήνων που ζούσαν στα παράλια της Μαύρης Θάλασσας με την πρόφαση ότι οι Ρώσοι είχαν εξοπλίσει τον ελληνικό πληθυσμό και φοβούνταν για το λόγο αυτόν μια ελληνική εξέγερση. Η επιχειρηματολογία όμως αυτή ήταν αστήριχτη, αφού ο πληθυσμός που κατά κύριο μέρος εκτοπίστηκε, αποτελούνταν από γυναίκες, παιδιά και γέροντες. Οι ικανοί για όπλα είχαν κληθεί και καταταγεί στο στρατό ή βρισκόταν στα βουνά και στο εξωτερικό.

Στις 16 Ιουλίου 1916 ο Γερμανός πρόξενος της Αμισού Kückhoff ενημέρωνε τηλεγραφικά το υπουργείο Εξωτερικών, στο Βερολίνο για την τύχη των Ελλήνων της δικαιοδοσίας του: «Από αξιόπιστες πηγές ολόκληρος ο ελληνικός πληθυσμός της Σινώπης και της παραλιακής περιοχής της επαρχίας Καστανομής έχει εξοριστεί. Εξορία και εξολόθρευση είναι στα τουρκικά η ίδια έννοια, γιατί όποιος δε δολοφονείται, πεθαίνει ως επί το πλείστον από τις αρρώστιες και την πείνα»...

Σ' ολόκληρο τον Πόντο πια περιόδεε ο θάνατος με τις πιο φρικτές μορφές του. Από τη Ρωσία, η Ελληνική Πρεσβεία της Πετρούπολης πληροφορούσε το υπουργείο Εξωτερικών για την τραγική κατάσταση των κατοίκων της περιφέρειας Τραπεζούντας: «...Την 15ην Απριλίου οι κάτοικοι των 16 χωριών της περιοχής Βαζελώνος, περιφέρειας

Τραπεζούντας, άπαντες Έλληνες, λαβόντες διαταγήν των τουρκικών στρατιωτικών αρχών να φύγουν εις το εσωτερικόν της Αργυρουπόλεως και φοβηθέντες μη έμελλον καθ' οδόν να σφαγώσιν, καθ' ον τρόπον είδον σφαγέντας τους Αρμενίους, εγκατέλειπον τας κατοικίας των και εισήλθον εις τα δάση, ελπίζοντες να σωθώσι εκ ταχείας τινός προελάσεως του ρωσικού στρατού. Εκ τούτων, εις 6.000 ανερχομένων, 650 κατέφυγον εις την μονήν Βαζελώνος, εις ην προΐπρχον και άλλοι 1.500 εκ Τραπεζούντος πρόσφυγες, 1.200 εισήλθον εις εν μέγα σπηλαιον του χωρίου «Κουνάκα» και οι λοιποί διεσκορπίσθησαν εις τα ανά δάση σπηλαια και τας διαφόρους κρύπτας. Απασαι αι οικίαι των χωρίων τούτων ελεηλατήθησαν και αι περιουσίαι διηρπάγησαν υπό του τουρκικού στρατού. Οι εν τω σπηλαιώ της Κουνάκας κρυβέντες, αναγκασθέντες εκ της πείνης, μετά συνθηκολόγησιν, παρεδόθησαν. Εκ τούτων 26 γυναίκες και νεάνιδες ίνα αποφύγωσιν την ατίμωσιν έρριψαν εαυτάς εις τινα ποταμόν κείμενον παρά το χωρίον Γέφυρα και παρά τας προσπάθειας των άλλων, προς σωτηρίαν των, επνίγησαν...».

Στις 19.12.1916 και στις 2.1.1917 ο Αυστριακός πρεσβευτής της Κωνσταντινουπόλεως Pallavicini περιέγραψε στη Βιέννη τα τελευταία γεγονότα του Πόντου που αναφέρονταν στη μαρτυρική Αμισό: «11 Δεκεμβρίου 1916. Λεηλατήθηκαν 5 ελληνικά χωριά, κατόπιν κάηκαν. Οι κάτοικοι εκτοπίστηκαν. 12 Δεκεμβρίου 1916. Στα περίχωρα της πόλης καίγονται χωριά. 14 Δεκεμβρίου 1916. Ολόκληρα χωριά καίγονται μαζί με τα σχολεία και τις εκκλησίες. 17 Δεκεμβρίου 1916.

Στην περιφέρεια Σαμψούντας έκαψαν 11 χωριά. Η λεηλασία συνεχίζεται. Οι χωρικοί κακοποιούνται. 31 Δεκεμβρίου 1916. 18 περίπου χωριά κάηκαν εξ ολοκλήρου. 15 εν μέρει. 60 γυναίκες περίπου βιάστηκαν. Ελεηλάτησαν ακόμη και εκκλησίες».

Πηγή: Από την ιστοσελίδα της Λέσχης

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

Ο ΠΟΝΤΟΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

Ευστάθιου Αθανασιάδη - Τσαντεκίδη (από το ομώνυμο έργο του Γεροστάθη)

Οι Πόντιοι της Περιφέρειας Κάρς

Στην αρχή του παρόντος άρθρου είπαμε ότι με τον πόλεμο του '78, όταν υποχωρούσε ο Ρωσικός στρατός, τον ακολούθησαν όλος ο πληθυσμός των χωριών τα οποία είχαν δοκιμασθεί από τη διάβαση του Τουρκικού στρατού και εγκαταστάθηκε στην περιφέρεια του Κάρς. Ογδόντα σχεδόν ήταν τα χωριά που συστήθηκαν, οι κάτοικοί τους δε κατά τα τελευταία χρόνια ήταν περίπου 70.000.

Τα κύρια επαγγέλματα ήταν γεωργία και κτηνοτροφία. Η σπορά γινόταν κατά την άνοιξη με μέσα πρωτόγονα. Πολλά από τα χωριά αυτά ήταν όρεινά, και έσπερναν σίκαλη και κριθάρι, που κάποτε πάγωναν γι' αυτό αναγκάζονταν να επιδίδονται περισσότερο στην κτηνοτροφία αγελάδων, προβάτων και βουβαλών. Άλλοι δε ξενιτεύονταν. Έτσι ζούσαν ως τον πόλεμο του 1914.

Τον Οκτώβριο οι Ρώσοι προχώρησαν ως το Κιοπρίκιοϊ. Αλλά στις αρχές Δεκεμβρίου οι Τούρκοι έκαμαν αντεπίθεση, απώθησαν τα Ρωσικά στρατεύματα και μπήκαν στην περιφέρεια του Κάρς. Πολλά χωριά (Όλτη, Αρταγάν) δεν πρόφθασαν να κινηθούν, άλλα κίνησαν να φύγουν αλλά δεν πρόφθασαν. Οι χωρικοί του Σογανλή πρόφθασαν και κατέβηκαν στο Κάρς. Οι Τούρκοι έφθασαν ως το Σαρικαμίς. Οι Έλληνες υπέφεραν από τους Τούρκους και περισσότερο από τους Κούρδους.

Αλλά η σκλαβιά αυτή δεν βάσταζε πολύ, διότι οι Ρώσοι με μία αντεπίθεση έδιωξαν τους Τούρκους και προχώρησαν προς το Έρζερούμ. Οι περισσότεροι Έλληνες γύρισαν στα σπίτια τους, μερικοί όμως έμειναν εκεί που κατέφυγαν και γύρισαν μόνο κατά το 1916 (Τσορμής).

Τον Οκτώβριο του 1917 έγινε η ρωσική επανάσταση οι Ρώσοι πετούν τα όπλα και εγκαταλείπουν το μέτωπο, οι Έλληνες ένθαρρυσμένοι και από τους Γεωργιανούς και Αρμένιους εξοπλίζονται, σχηματίζουν την Ελληνική Μεραρχία (Ελλήνοκι Πόλκ) υπό τον στρατηγό Ανάνιεφ, για να αναχαιτίσουν τους Τούρκους. Η συνθήκη του Μπρέσ-Λιτόφσκ του Μαρτίου του 1918 παρέδωσε το Κάρς στους Τούρκους. Το Ελλήνοκι πόλκ κινήθηκε προς τα σύνορα, αλλά του κάκου. Οι Τούρκοι αφού διέλυσαν την Αρμενική Δημοκρατία βοηθούμενοι και από τους Κούρδους πέρασαν χωρίς αντίσταση τα σύνορα. Τα παρακάτω είναι από την ιστορία

του Γ. Γρηγοριάδη. Οι Έλληνες της περιφέρειας Κάρς φεύγουν με άταξια, διότι οι Τούρκοι προχωρούν ραγδαία.

Οι Έλληνες της Όλτης και του Αρταγάν δεν πρόφθασαν να φύγουν εκτός από λίγους. Οι Κούρδοι που ζούσαν τόσα χρόνια σαν καλοί γείτονες άρπαξαν τα όπλα που είχαν κρυμμένα και σαν λύκοι ωρμήσαν στα Ελληνικά χωριά λεηλατώντας και δολοφονώντας. Οι Έλληνες του Σόγανλη έκρυψαν κάτω στη γη εκείνο που δεν μπορούσαν να μεταφέρουν, φόρτωσαν μερικά τρόφιμα και το ρουχισμό και τα ιερά τους στα κάρα έκαμαν το σταυρό τους και έφυγαν προς το Κάρς.

Οι Έλληνες της περιφέρειας Καγισμάν που έβράδυναν να φύγουν μαζεύθηκαν στη Γαράκιλινε όπου τους έπετέθησαν οι Αρμένιοι έγινε συμπλοκή κατά την οποία, μερικοί μὲν κατόρθωσαν να φύγουν προς το Κάρς, άλλοι δε υποχρεώθηκαν να επιστρέψουν. Οι Τούρκοι κατέλαβαν την περιοχή και αφού επί 8 μήνες ταλαιπώρησαν τους Έλληνες τους όδηγησαν στα σύνορα και τους εγκατέλειψαν.

Οι κάτοικοι του Τσορμήκ διέφυγαν. Τα άλλα χωριά της Όλτης δεν πρόλαβαν να φύγουν και έμειναν ως τον Αύγουστο του 19 όποτε κατέφυγαν στην Κιόλιαν και συνεταύτισαν την τύχη τους με τους Κιόλιαληδες.

Οι Έλληνες της περιφέρειας Χαραζάν ως το Καρακούρτ και αυτοί έμειναν ως τον Αύγουστο του 19 όποτε ξεκίνησαν για το Κάρς. Στο Σελίμ-κιοϊ έκαμαν αληθινή μάχη με τους Κούρδους, τους έδιωξαν και συνέχισαν την πορεία τους.

Οι Κιόλιαληδες έπειδή φάνηκαν διστακτικοί στην αρχή είχαν αποκοπεί και υπέφεραν περισσότερο από όλους αναγκάστηκαν να συγκροτήσουν ενόπλους ομάδες για να τους προστατεύσουν. Μία ομάδα που είχεν όπλισθεί στο Κάρς ξεκίνησε για την Κιόλια στο δρόμο συνάντησε Κούρδους με τους οποίους έκαμε μάχη οι Κούρδοι τους γέλασαν τους απόπλισαν και τους χρησιμοποίησαν για προπέτασμα για να μπουν στα Ελληνικά χωριά και να τα λεηλατήσουν. Τον Οκτώβριο του 19 αφήκαν την πατρίδα τους που είχαν υπαχθεί στην Αρμενική Δημοκρατία και βάδισαν προς το Αρταγάν της Γεωργιανικής Δημοκρατίας. Στο δρόμο οι Αρμένιοι τους ζήτησαν ζώα και φόρο βαρύ άρνήθηκαν να πληρώσουν, έκαμαν χρήση των όπλων και πέρασαν τα σύνορα. Στο Αρταγάν πολλά χωριά από την περιφέρεια τους ακολούθησαν καθώς και της Όλτης και η μεγάλη εκείνη φάλαγγα με βαρύ χειμώνα έφθασε στο Βατούμ. Αλλά οι Γεωργιανικές δυνάμεις της ασφαλείας έφυγαν για άλλη αποστολή, και τότε Αρμένιοι και Κούρδοι έπετέθησαν έναντι των χωριών Πεπερέκ και Τοροσκώφ που είχαν αποφασίσει να μείνουν. Λεηλάτησαν τις περιουσίες, σκότωσαν, αιχμαλώτισαν γυναίκες, ενώ εκείνοι που διέφυγαν βάδισαν προς το Βατούμ.

Αλλά και η Ζέλετσε υπέφερε πολύ δια την απρονοησίαν των κατοίκων που αποφάσισαν να μείνουν έκακοποιήθησαν από τους Κούρδους και μόνο με επέμβαση του Ελλήνοκι πόλκ γλίτωσαν.

Έτσι το τέλος του 19 δεν έμεινε κανένας Έλληνας.

Θα νόμιζε κανένας πως τα βάσανά τους τελείωσαν και όμως όχι διότι η Ελληνική αποστολή και η Ελληνική αντιπροσωπεία του Πόντου φάνηκαν ανίκανες στις τραγικές εκείνες στιγμές για τους Καρσιώτες και γενικά για τους Πόντιους. Η μὲν αποστολή αντί να περισυλλέξει, περιθάψει και αποστείλει στην Ελλάδα τα θύματα αυτά του μεγάλου πολέμου όσο μπορούσε νωρίτερα, ενόμιση καλύτερο να αδιαφορήσει, να διασκεδάσει με τα χρήματα που προορίζονταν για τα θύματα και να τα αφήσει στο έλεος του θεού.

Η δὲ Ελληνική αντιπροσωπεία του Πόντου χαρακτηρίσασα τους Καρσιώτες ως Μπολοσεβίκους, έγιναν αίτια να αναβληθεί η μετανάστευσή τους στην Ελλάδα και να πεθάνουν πάρα πολλοί. «Παρά τις θυσίες του έμψυχωτή του όλου αγώνος, με τον απάραμιλλο ήρωισμό και την αλύγιστη ψυχική δύναμη άειμνήστου Βασιλείου Ίωαννίδου, που έκρατούσε το πηδάλιον του σκάφους της απελευθερωτικής ναυαρχίδας, οδηγώντας το ανάμεσα από την τρικυμία εκείνη προς ασφαλή λιμένα. Καί αν έναυάγησε τελικά το σκάφος, τούτο δεν όφειλεται στον κυβερνήτη του, αλλά σέ λάθη και διχόνοιες και έγωκεντρική αυτόγνωμοσύνη άλλων. Δυστυχώς η διχόνοια που άνοιξε τον τάφο της Μεγάλης Ελλάδος υπό τα δημαγωγικά συνθήματα του οίκαδε και της μικράς αλλά έντιμου Ελλάδος, είχε το μοιραίο αντίκτυπο της και στο ζήτημα της απελευθερώσεως του Πόντου....»

Δέν θέλησαν απλώς να αντιληφθούν ότι ένας και μοναδικός ήταν ο Έλλην πολιτικός, που πανέξυπνα έπαιζε το παιχνίδι του με συμμάχους δολίους, και ένσυνείδητα πάλευε έναντιον σκληρών και άσυνειδήτων άρχηγών της Γης, και μόνος αυτός κατείχε στον άνωτερο βαθμό και τα ήθικα κεφάλαια και το κύρος και την ικανότητα ν' αναδειχθεί νικητής σ' ένα τραχύτατον άγώνα και να όδηγήσει τον Έλληνισμό στην έπιτρεπτή από τις περιστάσεις άρτιώτερη έθνική άποκατάσταση. Από την άσβεστη φλόγα του Θ. Θεοφυλάκτου.

Αλλά είναι προτιμότερο να ακούσει ο αναγνώστης να του μιλούν τα πρακτικά της Έθνοσυνελεύσεως και του Έθνικού Συμβουλίου του Πόντου για την αλήθεια των όποιων δέν χωρεί άμφιβολία.

(συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος)

Ηρωικές μορφές ποντίων γυναικών

Σε όλα τα χρόνια της οθωμανικής αυτοκρατορίας η καταπίεση των Ελλήνων του Πόντου ήταν συνεχής αλλά ιδιαίτερα στις αρχές του 20ου αιώνα οι διώξεις ήταν καθημερινές και απάνθρωπες από τους τούρκους προς τους χριστιανικούς πληθυσμούς.

Αυτή την περίοδο άρχισαν να δημιουργούνται στα βουνά κυρίως του Δυτικού Πόντου οι πρώτες ανταρτικές ομάδες. Για τους λόγους που δημιουργήθηκαν οι αντάρτικες αυτές ομάδες έχουν γραφεί πολλά, από διάφορους ιστορικούς και συγγραφείς. Εκείνο που σημειώνουμε είναι ότι, την εποχή εκείνη το επίσημο Ελληνικό Κράτος, δεν μπορούσε ή δεν ήθελε να βοηθήσει, για τους δικούς του λόγους τους Έλληνες αντάρτες στον Πόντο.

Από πλευράς της η τουρκική Κυβέρνηση, ως υπεύθυνη για τους υπηκόους της, δεν συνέβαλε στην ομαλή και απρόσκοπτη συμβίωση μεταξύ των υπηκόων διαφόρων εθνотήτων που υπήρχαν μέσα στο Τουρκικό Κράτος.

Ο Ελληνισμός του Πόντου μάτωνε συνεχώς, ψυχορραγούσε. Και τότε στο χείλος της αβύσσου το θαύμα έγινε. Από τα σπλάχνα του μαρτυρικού Ποντιακού λαού, που του είχαν σωθεί τα αποθέματα καρτερίας, αναπήδησε η πρώτη αντιστασιακή σπίθα και θέρμανε την ελπίδα. Ο Ποντιακός Ελληνισμός αφυπνίστηκε, τέθηκε σε συναγερμό και με το όπλο στο χέρι αγωνίστηκε για να προασπίσει τη ζωή του και τη ζωή των παιδιών του.

Τα χρόνια εκείνα Σχολείο και Εκκλησία έγιναν έννοιες ταυτόσημες. Ο ιερέας και ο δάσκαλος ήταν τα δυνατά στηρίγματα του χειμαζόμενου Ποντιακού λαού, μέχρι που άρχισαν εναντίον τους οι εξοντωτικές διώξεις. Και έπειτα, ο άγριος και αδυσώπητος ένοπλος αγώνας που ξέσπασε. Η γη καθημερινά μάτωνε, η βία βασιλεύε από άκρου σε άκρο, ο Πόντος ψυχορραγούσε. Σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή, οι γυναίκες του Πόντου, έδειξαν όλο το μεγαλείο της προσφοράς τους και έκαναν τον ψυχισμό τους προπύργιο φιλοπατρίας και κυματοθραύστη στα σχέδια των Τούρκων.

Απλές γυναίκες του λαού κάθε ηλικίας μέχρι και σκεβρωμένες γερόντισσες στύλωναν με θάρρος και φλόγιζαν τις

καρδιές των παλικαριών με το δαυλό της δικής τους ψυχής. Γίνονται παρηγορητρίες Παναγιές στον άνισο αγώνα και τις δοκιμασίες και τα εξιλαστήρια θύματα. Πυροδοτούσαν με ενθουσιασμό τις καρδιές των πολεμιστών και τους τροφοδοτούσαν με ψωμί και βόλια. Αγωνίζονταν στο πλευρό τους, δένοντας τα τραύματά τους και σαν αγγελιοφόρες μεταφέραν διάφορες πληροφορίες χρήσιμες για τις κινήσεις των ανταρτών.

Έτσι αναδεικνύονταν και αυτές πρωτεργάτριες της νίκης, που έδιναν τα πάντα για τον δοκιμαζόμενο Ποντιακό λαό και την Πατρίδα, χωρίς να ζητήσουν τίποτε. Έτσι σεμνά και αθόρυβα, σχεδόν ολότελα λησμονημένες, πέρασαν στο περιθώριο της επίσημης ιστορίας. Σε όποια γωνιά της Ποντιακής γης και αν στραφείς διακρίνεις θρόμβους αιμάτων και θυσιών των γυναικών της.

Σήμερα που ανασαίνουμε τη λευτεριά, που ζούμε μέρες ειρήνης, η σκέψη μας ευλαβικά ας γυρίσει πίσω σε κείνες τις σεμνές, που ήταν το ίδιο μεγάλες ανάμεσα στους χρόνους που διάβηκαν, το ίδιο ατρόμητες στις συμφορές που τις χτύπησαν, γι' αυτό πάντοτε θα αποτίσουμε φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης στη σεμνότητα αυτών των γυναικών του Ποντιακού αγώνα.

Τα ονόματά τους είναι γραμμένα στο πάνθεο των ηρωικών εκείνων γυναικών που θυσιάστηκαν για την πατρίδα και την Ορθοδοξία.

Ας θυμηθούμε μερικές από αυτές:
ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ,
ΠΑΡΘΕΝΑ ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ,
ΤΑΜΑΜΑ (ΘΩΜΑΪΣ) ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ,
ΙΣΑΑΚΙΔΟΥ ΜΕΛΠΩ,
ΠΑΡΘΕΝΑ ΚΑΛΕΝΤΕΡΙΔΟΥ,
ΑΓΑΘΗ (ή Αασί) ΚΑΠΟΓΛΟΥ,
ΜΑΡΙΑ ΚΕΛ ΤΙΜΠ, ΚΟΡΗ ΤΟΥ
ΦΑΛΛΑΚΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΑΡΑ ΚΕΛΙΝ
(Μαρία Κοτσερίδου),
ΚΑΡΑΣΑΒΒΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ,
ΚΑΖΕΠΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ,
ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,
ΑΓΑΘΗ ΧΑΜΔΗ ΜΠΕΝΗ ΚΥΡΑ ΜΕΛΠΩ,
ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΑΤΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ,
ΦΕΒΡΩΝΙΑ,
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΟΥ ΣΕΒΑΣΤΕΙΑ,
ΚΑΡΑΠΑΝΝΗ,

ΠΑΡΘΕΝΑ, ΚΙΟΛΙΔΟΥ Η
ΚΑΠΕΤΑΝΙΣΣΑ,
ΟΙ ΚΑΠΕΤΑΝΙΣΣΕΣ
ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΚΑΙ, ΣΟΦΙΑ
ΚΑΡΑΪΣΑΡΛΗ,
ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΚΤΕΝΙΔΟΥ,
ΛΕΥΚΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ, ΣΥΖΥΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗ
(ΓΑΒΑΧΛΟΟΝ ΠΟΥΒΑΝΗ),
ΜΑΡΙΑ, ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΦΤΕΡ ΧΟΤΖΑ,
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΟΥΜΠΑΚΜΑΖ,
ΠΑΝΑΪΛΑ ΜΑΥΡΙΔΟΥ
ΜΑΡΙΚ ΑΝΑ (ΜΑΝΑ ΜΑΡΙΑ),
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΠΕΤΑΝΙΣΣΕΣ ΑΠΟ ΤΟ
ΑΛΑΤΣΑΜ,
ΜΑΥΡΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ,
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΙΤΣΙΚΟΓΔΟΥ,
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΗΤΗΡΙΝ ΚΙΖΙ,
ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΜΠΑΪΡΑΚΤΑΡΙΔΟΥ,
ΕΛΠΙΝΙΚΗ ΝΑΡΛΙΔΟΥ,
ΝΑΒΡΟΖΟΓΛΟΥ ΜΑΡΙΑ,
ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ,
ΟΡΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΕΡΜΙΟΝΗ,
ΚΛΕΟΝΙΚΗ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ,
ΓΕΣΘΗΝΑΝΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΤΟΥ
ΣΑΒΒΑ,
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ,
ΠΗΝΟΛ ΤΣΕΤΕ- ΠΗΝΕΛΟΠΗ Η
ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ,
ΜΑΡΙΑ ΠΑΝΑΓΩΤΙΔΟΥ
ΟΛΥΜΠΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ,
ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΠΕΤΡΙΔΟΥ,
Η ΚΑΠΕΤΑΝΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΟΥ,
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΣΑΚΑΛΙΔΟΥ,
ΑΡΤΕΜΗΣΙΑ ΣΑΡΑΦΟΓΛΟΥ-
ΧΑΤΖΗΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ
ΧΑΤΖΗΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΠΕΛΑΓΙΑ,
ΧΑΤΟΥΝΑ - ΚΑΤΙΝΑ ΣΟΥΡΟΥΤΖΙΔΟΥ,
ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ ή ΚΕΡΙΚ ΓΑΡΙ,
ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΓΑΡΗ,
ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΠΙΚΤΑΠΑΝΙΔΟΥ ή ΚΑΛΗ,
ΤΣΟΠΑΝΙΔΟΥ ΣΑΒΒΑΤΩ,
ΣΟΥΛΤΑΝΑ ή
ΤΣΑΧΟΥΡΑΣΑΒΒΑΤΩ ΤΕΜΙΡΤΖΙΔΟ
(ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ),
ΣΟΦΙΑ, ΤΣΑΧΙΡΙΔΟΥ,
ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ, ΤΣΑΛΙΚΙΔΟΥ.

ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ ΑΥΤΩΝ

Οι εκδηλώσεις Μνήμης της Γενοκτονίας κορυφώθηκαν την Κυριακή 22 Μαΐου 2022

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Όλες οι λεπτομέρειες του πρωτοποριακού παιχνιδιού είναι στη διάθεσή σας στη δ/ση:

<https://game.elverias.gr>

στο facebook: <https://facebook.com/pontusmemory>

και το προφίλ του παιχνιδιού στο instagram:

<https://www.instagram.com/pontusmemory/>.

Επανακυκλοφόρησε συμπληρωμένο σχετικό αφιερωματικό βίντεο στα ΜΜΕ και ΜΚΔ, με πλήρη περιγραφή των γεγονότων της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου στα ελληνικά, αγγλικά και τουρκικά.

Αναρτήθηκε στη σελίδα του συλλόγου συνεντεύξεις "δημοσιογράφων" παιδιών που πήραν από ενήλικες για το τι ξέρουν για τη γενοκτονία των ποντίων προγόνων μας.

ΔΕΥΤΕΡΑ και ΤΡΙΤΗ 16 και 17-5-2022

Έγινε διανομή έντυπου υλικού και βιβλίων σε εκπαιδευτικές δομές της πόλης της Βέροιας.

ΟΛΟ ΤΟ ΜΗΝΑ ΜΑΪΟ σε συνεργασία με το ΓΝ Βέροιας

Έγινε αιμοδοσία στο χώρο του Νοσοκομείου με σύνθημα «δώσε αίμα για το αίμα που χάθηκε».

ΠΕΜΠΤΗ 19-5-2022

Έγινε έπαρση σημαίων (ελληνική και του μονοκέφαλου) στην πλατεία "Ν. Καπετανίδη" και διανομή έντυπου υλικού για τη γενοκτονία.

ΚΥΡΙΑΚΗ 22-5-2022

Πραγματοποιήσαμε το ετήσιο μνημόσυνο, όπως ορίζει ο νόμος στην έδρα του νομού, με εκκλησιασμό και μνημόσυνο στον Ι.Ν. Αγίας Παρασκευής Βέροιας και ακολούθησε επιμνημόσυνος δέησης, κατάθεση στεφάνων και ομιλία στην πλατεία Ν. Καπετανίδη.

Όλοι μαζί δώσαμε την υπόσχεση ότι δεν ξεχνάμε και απαιτούμε τη διεθνή αναγνώριση της γενοκτονίας και την δημόσια αναδρομική συγγνώμη από τους θύτες και τους συνεργάτες τους.

Έθιμο του Κλήδονα

Στις 23/24 του μηνός Ιουνίου όταν ο ήλιος τρέπεται στον αστερισμό του Καρκίνου και η μέρα αρχίζει να μικραίνει μικροί και μεγάλοι συμμετέχουν στο έθιμο της γιορτής του "Κλήδονα" βάζοντας τις φωτιές τ'Αϊ-Γιαννιού στα σταυροδρόμια και τις πλατείες των χωριών. Μία ή τρεις φωτιές ανάβουν με καλάμιές ή ξερά ξύλα, σε όλους τους μαχαλάδες, προσπαθώντας ο κάθε μαχαλάς να ανάψει την μεγαλύτερη φωτιά, πάνω από τις οποίες πηδάνε όλοι οι κάτοικοι. Πάνω στις φωτιές ρίχνουν και τα στεφάνια της Πρωτομαγιάς ή το στεφάνι του Αϊ-Γιάννη της περασμένης χρονιάς.

Η αναφορά στην Πυθία είναι έκδηλη, ενώ η ίδια η λέξη υπάρχει από την εποχή του Ομήρου: "κλήδων" σημαίνει πράξεις ή λέξεις τυχαίες και ασυνάρτητες, που ακούγονταν κατά τη διάρκεια μαντικών τελετών και στις οποίες αποδίδονταν προφητική σημασία. Ο λαός μάλιστα πιστεύει, ότι ο Αϊ-Γιάννης φέρνει τύχες. Για αυτό έπρεπε από την παραμονή να ξεσκονίσουν, να σφουγγαρίσουν, και να περιμένουν "τις τύχες", και επειδή ο συνηθέστερος τρόπος, με τον οποίο ο Άγιος φανερώνει το ριζικό, δηλαδή την τύχη του κάθε ανθρώπου, είναι ο κλήδονας, ονομάζεται και Αϊ-Γιάννης ο Κλήδονας ή Ριζικάρης.

Την παραμονή του Αϊ-Γιαννιού, οι ανύπανδρες κοπέλες μαζεύονται σε ένα από τα σπίτια του χωριού, όπου ανέβηκαν σε κάποιο αγνό πρωτότοκο κορίτσι, της οποίας και οι δύο γονείς ήταν ζωντανοί και πρωτοστεφάνωτοι, να φέρει από την πηγή με ολοκαίνουργια στάμνα ή να ανασύρει από το πηγάδι το "αμίλητο νερό". Μετά από κει παίρνουν βόλτα τα σπίτια της γειτονιάς κι η κάθε κοπέλα ρίχνει μέσα διάφορα μικροαντικείμενα «σημάδια» τα λεγόμενα ριζικάρια, που το καθένα χαρακτήριζε τον κάτοχό του, δηλαδή κουμπιά, δαχτυλίδια, παραμάνες, αγκράφες σκουλαρίκια, χάντρες, δαχτυλήθρες, καρφιά, σουγιάδες. Την επόμενη μέρα η "κλήδονάρισα" που είναι συνήθως μια ηλικιωμένη γυναίκα ανασύρει έναν-έναν τα αντικείμενα από το δοχείο και λέγοντας δίστιχα ή τραγούδια αποκαλύπτει στις άγαμες κοπέλες την ταυτότητα του μελλοντικού τους συζύγου...

Δώσε αίμα για το αίμα που χάθηκε

Με το σύνθημα "δώσε αίμα για το αίμα που χάθηκε" για 14η συνεχή χρονιά οργανώθηκε και πραγματοποιήθηκε η εθελοντική αιμοδοσία της λέσχης, όλο το μήνα Μάιο 2022, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Η αιμοδοσία πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με το Γ. Ν. Βέροιας και θέλουμε να ευχαριστήσουμε το τμήμα Αιμοδοσίας του Νοσοκομείου Βέροιας, την διευθύντρια της αιμοδοσίας κ. Ευαγγελία Μαγουλά, το νοσηλευτικό προσωπικό και όλους τους εθελοντές αιμοδότες που προσήλθαν στο κάλεσμά μας και προσέφεραν αίμα αλλά και όσους αν και προσήλθαν, λόγοι υγείας δεν επέτρεψαν τη συμμετοχή τους.